

”Kom, Gud Faders Ånd fuldgod, kom med ild, med kraft og mod” [303,1]

Lige her omkring Sankt Hans handler det også i kirken om **ild**. Men det er en anden slags ild. Hvor flammerne fra bålet efterlader grenene sorte og forkullede, så skal Guds ild, Helligånden, sende nyt liv ud i grenene og efterlade os skinnende og brændende, men ikke udbrændte.

Guds ild er som Moses mødte den i den brændende tornebusk. Busken stod i lys lue, men blev ikke fortæret af ilden. Det er naturstridigt; men for Gud er alting muligt. Hans ild er stærkere end nogen anden ild, og dog er det ikke dens formål at fortære eller brænde op. Gud vil have det bedste bevaret ved at lutre og rense det i ild, ikke ved at tilintetgøre det.

Ild nævnes i to af salmerne i dag og i teksterne. Mest direkte er ilden nævnt i Åbenbaringsbogens ord om at købe guld, der er rensed i *ild*, og mere indirekte i evangelieteksten, som lader os ane, at det her med at være Jesu discipel, det må man brænde for. Men det er umuligt at brænde, hvis ikke nogen har tændt

én i første omgang. Selvantændelse er ingen mulighed for kristne. Den lidenskabelige Gud har i første omgang tændt os; derfor er ilden forbeholdt ham. Og i hans hænder ligger den trygt. Vi må nøjes med **saltet**.

Lige som på 2.juledag bliver hyggen også i dag spoleret med fyrige og salte tekster, netop som skolebørnene har sunget "Ferie, ferie, ferie". Her i Danmark føles det nærmest behageligt at være kristen. Det er sødt, ikke salt. Men andre steder i verden er det mildest talt surt at være kristen, det fører til brud med familien, til flugt eller til død. Teksterne i dag minder os om, at der altid vil være en kontrast mellem "det søde liv" og så livet som kristen. Og selv i et overflodssamfund som vores er der en pris at betale: I vores stræben efter materielle goder og sikkerhed, ja frem for alt *sikkerhed*, i den stræben efterlades en masse åbne sår i sindet, sår, der svier, når der kommer salt i dem. Og det gør der. Gud lover os et liv fuldt af lidenskab og ild, ikke et behageligt og sødt liv. Hvordan smager livet? Et salt

liv, tænker jeg, må ligge lige på grænsen mellem et sødt og et surt. Saltet er den knivsæg, vi må gå på i en verden, der alt for tit er sløv og kraftesløs, os selv inklusive.

Jordens salt er noget, Jesus kalder os (Matt.5,13). Som kristne er vi derfor i en evig konflikt med verden og alle *dens* herligheder. Vores identitet som kristne kan ikke forenes med, hvad verden tilbyder, end ikke med de mest behagelige og dejlige ting, den byder på, så som sommer, familie, liv og gods.

Det er et påtrængende budskab, Gud har til os ("jeg står foran jeres dør og banker på"). Skal budskabet for alvor få os til at brænde og holde jordens salt salt, så kræver det, at vi hører ham og lukker op. Ellers går han vores dør forbi. Prisen er omvendelse, og den kan indebære et lidenskabeligt oprør mod Gud, f.eks. som profeten Jeremias' i dagens gammeltestamentlige læsning [ej 14:30]: Selv om Guds ord blev til fryd for Jeremias, da han slugte dem, og til hjertets glæde, så var Gud alligevel den, han vendte sit oprør mod; den, han beskyldte for at

han, Jeremias, var ensom og havde sår, der ikke kunne læges. Gud var blevet ham en bæk uden vand, et upålideligt vandløb.

Vi skal turde gøre oprør mod Gud, for når vi vender vreden den vej (og ikke mod hinanden) er der noget konstruktivt i den. Den tanke kræver omvendelse, ja, men der er ingen tvang: ”jeg vil *råde* jer til at købe af mig”. Sådan siger det troværdige og sanddru vidne i Johannes’ Åbenbaring.

Gud råder kun; han bestemmer ikke for os. Vi har frihed, men samtidig et kæmpe ansvar. Vi er jordens salt og verdens lys. Gud er en lidenskabelig Gud, der ikke kan døje at se os lunkne og ligeglade. Det vender sig i ham, nøjagtig som det vendte sig i Jesus, når han på sin vej mødte nødlidende mennesker. Grundbetydningen af det græske ord for barmhjertighed er faktisk, at indvoldene røres. Det vendte sig inde i ham. Sådan vrider og vander Gud sig ved at se mennesker gå til. Han vil se os blomstre og sige ja til hans rige, uanset hvilke omkostninger dette måtte have for den enkelte.

Gud vil for enhver pris fuldføre, hvad han har begyndt i os. Vi må betale vores del af prisen. Er vi f.eks. skuffede over sommervejrets lunkenhed, så må vi ud igen og betragte med flid og se Guds underfulde gaver. Vi skal følge Gud, så godt vi kan, også i hans mere indviklede beregninger af omkostningerne ved tårnbyggeri og krigsførelse mod en dobbelt så stærk herre. For selv om verdens fyrste er stærk, ja af og til kommer imod os med dobbelt styrke, så har han også sår. Det dybeste af dem tilføjede vor Herre ham. Lad os nu se at komme ud at få strøet salt i det sår. Ja, lad os brænde for den Gud, der brænder for os, og sige...

Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én
sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu
og i al evighed. AMEN

Treenige Gud, vi takker dig for det værk, som du har fuldført. Mind os om, at vi er dit folk, og du er vores Gud. Giv os blik for hvad du har begyndt i os. Vend os om, så vi ikke ser os selv, men de andre og lader dem se os som dine elskede børn.

Vi beder dig for kirken ud over hele verden i al dens mangfoldighed og forskellighed. Lad budskabet nå ud til alle folk. Vi beder for kristne, der må leve i frygt for at skulle betale den højeste pris. Sæt uretfærdigt fangne og gidsler i frihed, mæt de sultne, styrk de svage, trøst de bange, helbred de syge, og vær hos de døende. Vær med danskere i fremmede havne. Og vær nær hos alle, der føler sig fremmede i dette liv. Lad os stævne frem mod livet i dig, Gud, og få mod til at lægge verden bag os.

Giv indsigt til dem, der skal træffe de store beslutninger. Vær med hendes majestæt Dronning Margrethe d.2. af Danmark. Vær med alle mennesker i alle samfundslag, unge og gamle, familier og énlige. Giv os alle et liv i tro og håb og indbyrdes kærlighed, og når det er forbi da skænk os en glædelig opstandelse i dit rige. Amen

Næste søndag gudstjeneste kl. 14 v/Tom Friis

Lad os med apostlen tilønske hinanden

Vor Herre Jesu Kristi nåde
og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle!

Amen